

Ordføreren (D. Christensen): Dette Lovforslag, som Udvalget har behandlet, har ganske vist kun en lokal Natur, men dog en temmelig stor Rækkevidde, eftersom det andrager Bærdier for omtrent 400 Millioner Kroner. Der har naturligvis maattet tages Hensyn til, at Forholdene have udviklet sig saaledes i de sidste 20—30 Aar, at Kjøbenhavn nu er en Storstad, eller i hvert Fald nærmer sig dertil med stærke Skridt, og derfor er det jo klart, at Udvalget eller dets Flertal i det Hele har maattet lægge Vægt paa, at de Fordringer, som en saadan Storstad stiller til en Bygningslov, virkelig kunne ske Fyldest. Det er jo indlysende, at eftersom en By tiltager i Omfang, stilles der jo langt større Fordringer til hygieiniske Forhold, end der gøres i en mindre By. Naar Kjøbenhavn i sin Tid har kunnet leve nogenlunde i de gamle snevre Gader, saa har det hovedsagelig sin Grund i, at de Epidemier, som ere komne frem, ikke ere bleve voldsommere, end de have været, og det ligger igjen i, at Byens Omfang ikke var større, end at Stad og frisk Luft fra Landet kunde strømme ind i den; men da Forholdene have udviklet sig stærkt, og Byen er taget til i en temmelig stor Grad, har det staaet klart for Udvalget, at hvis vi skulde bevare en nogenlunde sund Tilstand, maatte man ikke sky at komme ind paa Forhold, som for de Byggende ganske vist vilde fordyre det at bygge, og dette har faaet sit Udslag i dette Lovforslag paa flere forskjellige Maader. Alle de Bestemmelser, som ere tagne i dette Lovforslag, angaa hovedsagelig kun de nye Bygninger og disses Opførelse, og det er kun i en ganske forsvindende Grad, at Forslaget berører de ældre Bygninger, hvilket jo er en Selvfølge, idet det ikke har kunnet lade sig gøre at medtage dem, eftersom det vilde medføre altfor store Beløstninger. Udvalget er gaaet videre, end Regjeringen har foreslaaet. Den gamle Gadebredde er jo ansat til 25 Alen, og her er foreslaaet 30 Alen, for at det kunde gøre Gavn i Sundhedshenseende. For at gøre det muligt for de mindre Handlende her i Byen at bebo Kjældere, altsaa at have dem til Opholdssted, have vi, for at det kunde blive saa sundt og godt som muligt, ikke skyet i Stedet for 2 Alen at sætte $2\frac{1}{2}$ Alen over Gadens Niveau. Vi have ligeledes bestræbt os for at kunne gøre det klart for Eiere af Eiendomme, hvorledes de, naar de havde bygget, maatte afbenytte Beboelsesrummene. Der har i den senere Tid været ført megen Klage over, at f. Ex. Tyendet var henvist til Lokaler, der ikke

Særdeleshed om Matten, og det har ført til, at vi ogsaa have givet en stærk Betegnelse af Beboelsesrum, idet Udvalget ikke kunde lade dette staa hen i det Blaa; men ønskede, at der skulde være en bestemt Norm og Regel for, hvad der er Beboelsesrum og hvad ikke. Beboelsesrummene ere ifølge dette Lovforslag underkastede meget skarpere Regler end de andre Rum, men der har Udvalget faaet fat i en Opgave, som endnu endogsaa sammen med den ærede Minister, ikke er slet Fyldest paa den allerbedste Maade, hvilket faar sit Udtryk i et Vædringsforslag, som jeg senere kommer til, naar jeg nærmere skal motivere de enkelte Forslag. Ved dette Vædringsforslag slaas det fast, at et Rum, som bliver benyttet til stadigt Ophold for Mennesker, skal være saa og saa indrettet, men hvor Loven giver slip, skal Sundhedsvedtægten tage fat og ved enhver given Leilighed støtte Autoriteterne saaledes, at de Tanker, som ere nedlagte i Bygningsloven, skulle kunne ske Fyldest, uagtet Bygningsloven som saadan ophører at virke, saasnart Autoriteterne have givet Attest for, at Bygningen maa bruges. Vi have ligeledes, for at Luftstiftet kunde blive bedre, indført i en enkelt Paragraf, som en Slags Præmie for, at der kunde blive bygget færre Etager saavel i de ydre Dele af Byen som i den indre Del, bestemt, at de skulle have Lov til at have en mindre Brøkdæl af hele Pladsen til Gaardsrum, naar der bygges færre Etager. Det er den ene Side af Sagen, men det, som der dernæst skal tages Hensyn til, er, at de, der bygge, og som efter det, jeg her ganske kort har udviklet, komme til at betale Mere for Bygningens Opførelse end hidtil, saa heller ikke skulde være saa uheldig stillede, at de, naar de først ville begynde at lægge Haand paa Værket, skulle være udsatte for ikke at kunne faae at vide, naar de kunne faae begyndt virkelig at tage fat paa dette Arbejde. Derfor er der ogsaa, som jeg senere kommer til nærmere at omtale, indskudt et Par Vædringsforslag, som gaa ud paa at raade Bod paa det nuværende, efter vor Mening, uheldige Forhold, at det er aldeles umuligt for de Byggende, naar de have kjøbt Grunden og skulle til at bygge, at faae at vide, naar de kunne tage fat. Ligeledes har det jo vist sig, at de Autoriteter, vi have til at føre den nødvendige Kontrol med Bygningernes Opførelse, ogsaa have været efter vor Mening mangelfulde, rimeligvis paa Grund af Overanstængelse og Overbebyrdelse; det ligger jo altsammen paa Bygningsinspektorerne. Vi have jo ogsaa her i Byen saavel som i andre større Byer haft de Tilfælde, at Bygninger under Opførelse ere faldne ned, og